

Bilag 2.

FINANSMINISTERIET

Den 18. marts 1965.

Notat om forenkling og rationalisering af administrationen.

Selv om der gennem de senere år er udført et betydeligt arbejde for at forenkle og rationalisere statsadministrationen, er det en udbredt opfattelse, at der er behov for en langt mere energisk indsats på dette område. Regeringen deler denne opfattelse og har gennem nogen tid haft overvejelser i gang med hensyn til, hvorledes og hvor der kan sættes ind. Disse overvejelser er nu så vidt fremme, at konkrete forslag vil kunne fremsættes i nær fremtid.

Ved udformning af ny lovgivning bør der lægges stor vægt på hensynet til at undgå en alt for kompliceret administration og bebyrde borgerne med for besværligt arbejde med at udfylde blanketter og indhente tilladelser og godkendelser o. s. v.

Allerede inden for de givne rammer kan meget imidlertid gøres for at forenkle sagsbehandlingen. En forenkling kan bl. a. ske ved at lægge flere afgørelser ned til underordnede organer eller lægge dem ud til lokale styrelser eller lokale statsorganer. Der kan også ske en forenkling ved at rationalisere den kontormæssige behandling af sagerne og ved en mere hensigtsmæssig opbygning af selve det administrative apparat.

Disse spørgsmål er hidtil bl. a. behandlet i en række særlige udvalg o. lign. som Forvaltningsnævnet, Administrationsudvalget af 1960, Det personalepolitiske udvalg og en række andre steder. Sideløbende hermed har finansministeriet og lønningsrådet til stadighed haft for øje at undgå, at væksten i de administrative organer går ud over det påkrævede.

Regeringens tanker om den fremtidige indsats går i hovedtræk ud på følgende:

De øgede krav, som det moderne samfund stiller til den offentlige administration på de fleste felter, nødvendiggør en meget

energisk indsats for at opnå forenkling og besparelser.

Man kan ikke regne med, at tilstrækkelige resultater nås inden for en rimelig tid, såfremt arbejdet med gennemførelsen af de påkrævede administrative reformer videreføres efter de hidtidige retningslinjer.

For at styrke de igangværende bestræbelser må hver enkelt minister og hver styrelseschef derfor gennemgå sit område og iværksætte undersøgelser med henblik på administrative besparelser og forenklinger, der både vil betyde mindre behov for ansatte og dermed mindre udgifter og tillige kan indebære en lettelse for borgerne bl. a. gennem hurtigere betjening.

Til støtte for disse bestræbelser, hvis tyngdepunkt skal ligge i de enkelte styrelser, tænkes oprettet et centralt organ, som skal følge hele dette arbejde og være rådgivende og retningsgivende for styrelserne såvel som for de særlige arbejdsgrupper, styrelserne måtte etablere. Et sådant centralt organ vil tillige være nødvendigt for at koordinere sådanne tværgående rationaliseringsbestrebelse, som berører eller er fælles for flere styrelser. Det centrale organ skal kunne stille forslag til regeringen om at tage påtrængende opgaver op og at støtte styrelserne gennem formulering af almindelige retningslinjer og konkret bistand.

Herudover vil det efter regeringens opfattelse være nødvendigt, at man støtter sig på rationaliseringsekspertes udefra, ligesom det vil være nødvendigt at tage alle moderne tekniske hjælpemidler i brug, herunder elektronisk databehandling, selv om dette i første omgang kan medføre en del udgifter.

Regeringen tillægger det endelig stor vægt, at man undgår anvendelse af overkvalificeret arbejdskraft, og at der i alle led af den offentlige forvaltning gennemføres en administrativ uddannelse af personalet.